

פ ר ט י כ ל מ ט' 15/ד'

מישיבת ועדת הכספים ביום ג', ה' בכסלו
תשט"ו - 30.11.54 שעה 17.15

א. הרצפלד	היו"ר י. גורי	<u>נוכחין:</u>
ק. לוז	ח. אריאב	
א. טטופ	י. בדר	
י. פורדר	א. מ. גניחו בסקי	
ח. רובין	ש. דיין	

מוזמנים:
 ד"ר ארנון - הממונה על התקציבים
 ש. סורוקר - משרד האוצר
 מר קטרון - משרד המשפטים
 ש. בזק - מזכיר
 ט. ספיבק

סדר היום: חלוקת ה"מילואים המיוחדים" בתקציב לשנת 1954/55.



א. מ. גניחו בסקי: כסדרנו בתקציב משרד הדתות הצעתי להוסיף 10 אלפים ל"י בקשר לשנת הרמב"ם. לאחר שההצעה נתקבלה ברוב, אמר מר ארנון שלא יתן בטוח גופן להכניס סעיף זה, כי זה מגדיל את התקציב. היתה הצבעה שניה והוחלט לדחות את ההצעה, אבל באמר שזה יינתן מתקציב המילואים. אני רוצה לשאול את היו"ר אם הוא זוכר את הדבר.

היו"ר י. גורי: אפשר לבדוק זאת בפרטיכל.

יש תחת ידי העתק ממכתב של שר האוצר, מ-30.11.54 בענין חלוקת 4 מיליון ל"י שבסעיף המילואים המיוחדים, בהתאם למפורט בנוספת למכתב. (קודם את ריכוז חלוקת הסכום הנ"ל למינהל ההסברה, למשרד הבריאות, למשרד החינוך והתרבות, למשרד המסחר והתעשייה, למשרד המשפטים, למשרד המעד ולמשרד הפנים - רשויות מקומיות).

בדיונים הראשונים באמר ש-4 מיליון ל"י אלה יופרטו 2 מיליון ל"י למשרד החינוך והתרבות, וסזה מיליון ל"י לתמיכה נוספת במוסדות החינוך הגבוה (האוניברסיטה והטכניון) ו-950 אלף ל"י למשרד החינוך לצרכים שונים, להשלמת החסר בתקציב. כאן טופיע סכום של 950 אלף ל"י, וכפי הנראה הוא מכיל גם את התמיכה למוסדות החינוך הגבוה.

ד"ר ארנון: רק את התמיכה למוסדות החינוך הגבוה.

היו"ר י. גורי: בשלחה שהיתה לי עם ד"ר ארנון נגעתי בשאלה זו, והוא אמר לי שלאחר בדיקה נוספת הוברר שאפשר לסתום את כל הפרצות במשרד החינוך והתרבות בסכום זה, אבל ברור שענין זה מחייב הסבר מניח את דעת הועדה - שכל תביעות משרד החינוך והתרבות שתכסות על ידי כך.

א. מ. גניחו בסקי: אני מבקש ששר האוצר יהיה נוכח בדיון, מכיון שמלבד זאת היתה דרישה של 100 אלף ל"י לישיבות, ודובר שבזמן שיקציבו כספים לאוניברסיטה ידונו על ענין הישיבות.

י. בדר: מהו הנוהג החדש בוועדה, שאנחנו מקבלים כל מסמך ברגע שמתחילים לדון בו? הרי בכל זאת זה פרלמנט ויש כל מיני דינים ביחס לפרק זמן מתקבל על הדעת, שצריך להגיש את החומר לפני הדיון. הדבר הזה חוזר ובטנה. האם היו"ר חושב שזה דבר ראוי לנו? אני מבקש לדחות את הדיון הזה ואני אומר מראש שלא אשתתף בו.

היו"ר י. גורי: כשאתה אומר דברים צודקים, תאמר זאת בצורה כזו, שזה לא יקום חברים אחרים בוועדת הכספים. אתה צודק בכל

אבל אתה אומר את זה בצורה כל כך תוקפנית, שכל אחד צריך להרגיש את עצמו שהוא חטא לעקרון ההגיונות ויש רק אחד מחברי ועדת הכספים שהוא רגיש לעדינות. לפרות חילוקי הדעות אנוחנו צריכים לעבוד באופן חברי, ואתה תמיד אומר את הדברים בנוסח כזה, שזה תמיד טופנה כלפי היושב-ראש, ואני בעגין זה אטם כתיבוק בן יומי.

י. גור:

אני יודע שאדוני לא אטם.

היו"ר י. גור:

אני תמיד טוחה יחד אתך נגד הסדר הזה, ואין כל סיבה שאם נתקבלה החלטה ב-24 בנובמבר, שלא יוכלו להסציא את החומר הזה. אבל לפרות כל ההבטחות הדבר הזה לא נעשה שום מה. מזה יש רק מסקנה אחת: שהיום לא נחליט אבל נוכל לעבוד על החומר ולקבל ביאורים.

א. הרצפלד:

האם גטרנו את הוילכוח בענין תקציב טשרד הבריאות? האם איננו צריכים לשמוע מישהו טשרד הבריאות בענין זה?

היו"ר י. גור:

אותו ענין שאתה טתכוון אליו היה תיקון התקציב לשנת 1953/54, ועכשיו דניט על תקציב 1954/55. פה יושבים באי-כח המוצר, אשר טכירים את הטרייה, אבל אם יתברר שלא נוכל להטתק בביאורים נזמין את ב"כ טשרד הבריאות.

א. הרצפלד:

האם יש טקום להכניט הצעות אחרות? אני רוכה, למשל, להציע טשהו בענין טינהל ההטברה. כוונתי, אם אין צורך להזמין מישהו טטינהל ההטברה בקטר לכך.

ק. לונ:

תקציבים טיוחדים צריכים גם כן להתחלק באישור ועדת הכספים.

ד"ר ארנון:

תקציבים טיוחדים כבר חולקו, לבטוון ולהתייקרות.

היו"ר י. גור:

אפשר לומר טלפי פירוש הטלים של טעיפי החוק צודק ד"ר ארנון באטרו טועדת הכספים יכולה להציע הצעות אחרות רק באישור הטטטלה. יכול להיות פירוש אחר, שכל זמן שלא בטח הצעת הטטטלה, ועדת הכספים אינה יכולה להקציב אף פרוטה; אבל כטהטטלה טציעה, יכול להיות פירוש דראטטי האוטר: או טועדת הכספים דוחה את כל ההצעה -

ד"ר ארנון:

או את חלקה.

היו"ר י. גור:

יכול להיות טזה כך טבחינת פירוש הטלים, אבל אני טולל את הדבר טבחינת כוונת הטחוקק.

ח. אריאב:

לא לחינם בקטתי את פרטיכל ועדת הכספים. הנוטט הרגיל אוטר: "הטטטלה רטטית, באישור ועדת הכספים". בטקרה זה רצינו טתהיה יזטה גם פצד הועדה, וניטחנו: "ועדת הכספים רטטית על פי הצעת הטטטלה". בכוונה החלפנו את הנוטט הרגיל. כטובן טהטטטלה טציעה לוועדת הכספים, אבל הועדה רטטית לקבוע את הטטטטים. הטטטלה טציעה כיצד לחלק וועדת הכספים יכולה, לפי הצעת הטטטלה, לחבר הצעה חדטה. היום, בטקרה זה, כנטט: הטחוקק הוא הכנטט; ועדת הכספים ניטחה את זה וצריך לדעת מה היתה הכוונה. טטרו כן בקטתי לראות את הפרטיכל, כדי לדעת טדוע החלטטנו לשנות את הנוטט בצורה כזאת.

ק. לונ:

אני טטכית עם היו"ר בבקודה אחת: טההליטטוריה יש לה חטיבות, אבל היא אינה חטובה לקביעת תוכן הטעיף הזה בחוק התקציב. את תוכן הטעיף קובע הטעיף עצמו. אשר לפירוש הטעיף, אני נדעה טטעיף החוק אוטר כי הטטטלה צריכה להציע. בלי הצעת הטטטלה ועדת הכספים אינה יכולה להיכנס לדיון; אבל טביעת חלוקת התקציב היא בידי ועדת הכספים. הטעיף אוטר טועת הכספים רטטית לקבוע את חלוקת הטכטטים אחרי טהטטלה טציעה הצעה.

היו"ר י. גורני: חברי הוועדה גורמים שהכנסת לא יזימה את כלאמכתה והסמיכה את ועדת הכספיים להשלימה את כלאמכת הכנסת בחלק הזה. ביקורם שהכנסת תעשה זאת, היא הסמיכה את ועדת הכספיים לעשות זאת. זו היתה כוונת החוקק. יכול להיות שהעיקר אינו עולה בקנה אחד עם כוונת החוקק, אבל זהו היתה הכוונה - בזה אין כל ספק. עכשיו יכול להיות ויכוח על פירוש הסמכה: אם הנוסח עולה בקנה אחד עם הכוונה, או לא.

ד"ר ארנון: נכון שהיה דיון בנקודה זו, והיה דיון די סמוטך, ואין זה סדרה שכתבו מה שכתבו - ונכון שזה לא מה שכתבתי על סעיף ההוצאה דמתי של המוצר "וכו", ולא רצו בוועדת הכספיים שבענין זה תבוא הצעתו של שר המוצר; אינו את הדבר וכתבו ש"ועדת הכספיים של הכנסת דמתי על-פי הצעת הממשלה". זה היה בסופו של דבר הסיבות של הדיונים שהיו בוועדת הכספיים. אני לא יודע על דיונים אחרים. אני מסכים שועדת הכספיים, לפי דעתי, יכולה לא לחלק את 4 המיליונים; היא יכולה לא לחלק מיליון או לא לחלק שני מיליון. היא לא יכולה לסנות את הצעת הממשלה; היא יכולה לאשר את הצעת הממשלה או לא לאשר, ומינה יכולה לסנות.

סר קפרון: כשיושב-ראש הוועדה פנה אלי במשלה זו, היתה לי דעה, אבל בדרך כלל אם יש לי דעה אני מביע אותה. מכיון שהשתתפתי בדיונים ופחדתי שמהיה פושפע, הלכתי כעת להתייעץ גם עם היועץ הספטי שר כהן, ודעתו כדעתי, והיא: לפי סעיף זה אין ועדת הכספיים יכולה לזוז כל עוד לא בטה הצעה שהממשלה. באה הצעה כלשהי שהממשלה - הדבר בידי הוועדה והוועדה תחלק כרצונה וכהחלטתה.

היו"ר י. גורני: עכשיו חילוקי הדעות הם בינינו לבין ד"ר ארנון. עם היועץ הכספיים אין לנו חילוקי דעות, והוא הפוסק. את תבוא דרישה, לפחות מחבר אחד בוועדת הכספיים, שהיות והחוקר לא הוציא לפני הישיבה אין לסכם היום, אני אושב שאין לסכם היום.

ד"ר ארנון: המוצר לא ביקש דיון בסעיף זה היום. הבטחנו להביא את החוקר לוועדה במהירות הכספיים, וכשהממשלה מחליטה על הדבר, היא בדרך כלל מחליטה על הדברים הגדולים; אחר כך גם כל הטיפול שצריך להיות בהכנת החוקר לוועדת הכספיים, ובאנחנו הכינונו את החוקר והוא היה טוכן והבטחנו לשלוח אותו לפני יום ד'. אם הממשלה מחליטה ב-24 בנובמבר בשעה 8, אין זה סמוטך כל כך את ועדת הכספיים מקבלת את ההצעה הזו ששה ימי אחריו כן. אני לא ידעתי עד היום שיהיה דיון באותו יום, ומטעם המוצר אין בכלל התנגדות שהדיון יהיה בעוד כמה ימים או בשבוע הבא.

היו"ר י. גורני: יותר מסגני ספיים את המוצר, אני סאסיים את עצמי, כי תמיד צריך לדאוג שאם יש סעיף כזה בסדר היום, צריך לדאוג שהחוקר יוגש כמה ימים לפני כן. זה אינו פוסר את המוצר סלהגיים את החוקר בהקדם.

ע. בזס: עוד ביום ה' בקמתי את החוקר והודיעו לי כי שר שרף, שצריך לחתום על החוקר, אינו בירושלים. שר שרף חזר ואמר שאינו צריך לחתום על זה, ולא שר המוצר. כך נתגלגלו הדברים, ואחרי שהזכרנו למוצר כמה פעמים קבלנו את החוקר רק היום.

י. בדר: לפי סעיף זה כל החוק, אין לממשלה צורך להביא לוועדה הצעות על חלוקת סכום זה כולו, לוועדת הכספיים.

היו"ר י. גורני: אבל אין איסור על כך.

י. בדר: אני חושב שההגנות מחייבת, ואם קבלו איזו שהיא החלטה בנוגע לסכומים אלה וסתחילים לבצע אותה - צריך להביא דבר כזה לוועדת הכספיים בהקדם האפשרי. בשנתן הממשלה כתוב שביום 12 באפריל הקציבה הממשלה 500 מלף ל"י למינהל המוצר; באותו קטע בשנתון הממשלה יש גם הסבר ופירוט לשם מה הקצבה זו. אני אושב שהעובדה, שאחרי שהממשלה החליטה, אחרי שפרסמה זאת, אחרי שכבר התחילה להוציא כספיים מלה - זה באמת ענין שדורש תשובה אחת ברורה, בטרם שהוועדה תמצא בהתאם לכבודה בכלל לדבר על הצעה כזאת היום, בסוף נובמבר, על האלסות שנתקבלו באפריל וכבר בוצעו.

א.פ.

שמלתי היא, או נתקבלו סלבד הטלטה זו עוד החלטות דוכות; כתי הן נתקבלו וטה ובניזה זמן הוצא בינתיים כספים מלה. כיון שהחוק נותן לוועדה זכות לחלק את הסכומים המלה לפי רצונה, וכיון שעל הממשלה לחפש זכות זו על הועדה; כיון לוועדה זו יש זכות לא לתת אף פד טה זחת לטינהל ההסברה - זו זכות פרלמנטרית ופוליטית של הממשלה לסטון על ועדה זו; אין לה זכות משפטית כזאת. יכול היה לקרות, נביח אחרי 12 במפריל, שהקומליציה תתפורר והממשלה תיפול ושלם יהיה רוב לחלוקה זו.

אבל למעשה, אחרי שהממשלה החליטה וכבר התחילה להוציא כספיה, אחרי שספרטטים ברביה בעתון משמלתי, לא מודיעים לוועדה וב-30 בנובמבר מתחיל הדיון - מתחיל דיון על בעייה של יוטייה.

אני חושב ששמלתי לגיטימית: כתי נתקבלו החלטות על חלוקה זו בממשלה, בוסף על ההחלטה שנודעה, וטה הוצא על חשבון זה. אז אפשר לדון הלה, אז יש גם טעם להצעות. הרי אין חובה של ועדה זו לדון על טכך פיקציות.

ד"ר ארנון: הממשלה החליטה לחלק את המילואים בישיבה של 24 בנובמבר 1954. נכון שאני גם כן שמעתי שהממשלה החליטה להקציב סכום מסויים - אינני יודע אם זה היה בדיוק אותו הסכום - ולבוא לאיזה החלטות בקשר עם פינהל ההסברה. בזמנו הממשלה לא החליטה שנה צריך לבוא כהסעיף הזה הואיל ויש לממשלה תמיד אפשרות להקציב את הסכומים המלה מהרזרבה הכללית.

ההוצאה של הסעיף הזה, במידה שהיתה - לא היתה בלתי חוקית. כל זמן שהממשלה חשגת שיהיה לה כיסוי ברזרבה הכללית בעד ההקצבה היא לא צריכה ללכת לסקור הזה. הממשלה החליטה להציע לוועדת הכספים בישיבה ב-24 בנובמבר, להקציב את הסכומים המלה מהרזרבה למילואים ולא לקחת אותם מסקור אחר.

י. בדר: מה הוצא בינתיים ב-4 טיליון הלירות?

ד"ר ארנון: אינני יכול בענין זה לענות בסכומים מדוייקים, במיזו מידה הוצאו כספיה. ברור שהוצאו סכומים מסויים. ענין זה הוא ענינו של החלב הכללי ואינני יכול להגיד בדיוק באיזה גובה הוצאו סכומים, אבל ברור שלא הוצאו סכומים יותר גבוהים מטה שאפשר לכסות מהרזרבה הכללית.

י. בדר: האם לא הוצאתם את הרזרבה הכללית?

ד"ר ארנון: אך הכול ההקצבות - לא רק למטרות אלו - אינו עובר על הרזרבה הכללית.

י. פורדר: הצעתי טעם לחלק את הרזרבה הכללית עם המיטור של הועדה, והצעתי לא נתקבלה. אני מבקש את היו"ר לבדוק בקודה זו. אני מאד מחייב הסברה, כי לא יכולה להיות ממשלה שאין לה סכסירים להסברה ולתעטולה. אבל בכל זאת יש גם זכות של הועדה הזאת להחליט על סכומים - זכות מאד פרלמנטרית - ולא טוב שמופיע בשנתון פרסום כי הקציבו חצי טיליון ל"י. אם לא כתוב ההסבר האינטליגנטי של ד"ר ארנון, שזה מהרזרבה הכללית. אם כתוב שהממשלה הקציבה, והנוסח הנורמאלי הוא: הקצבה מהקציב. אני מציע שמה כבר מוציאים סכומים בלי מיטור, שלא ייעשה הדבר בפרסומם. אני מציע שהיושב-ראש יברר זאת, באופן בלתי תלוי בהסבר שניתן.

ד"ר ארנון: אני מבין את הערת א"כ פורדר, אם הוא דורש כל שנה שטר האוצר יכול להוציא רק את הכספים מהרזרבה הכללית במיטור ועדת הכספים. היו דיונים גם במלה זו, והחלט מיט לממשלה אפשרות בסקרים מסויים להקציב כסף על האחריות שלה, או של סר האוצר, ולא ייתכן שאחרי שמחליטים, ובידיעה מחליטים על כך, יכול אבר-כנסת לוטר שטר האוצר אינו רשאי לעשות זאת.

י. פורדר: אני פניח שעל כל פנים אין זה היעוד של הרזרבה, להקים מחלקה חדשה.

ד"ר ארנון: אני מסכים.

י. פורדר: מני הוסמתי לפני כחצי שנה את הקמת המחלקה, אבל עם הירוצים להתחיל בעבודה חדשה - כל הגישה של עבודה מיוחדת אמנו דורשת קבלת אישור מועדת הכספית, וזאת לא תוכל להגיד שרקן הרזרבה מיועדת באופן מיוחד להקמת מחלקות חדשות.

ד"ר ארנון: מני לא אמרת זאת ומני חושב שהמסמלה מוכיחה את הדבר בזה, מהלך מבימה את ההצעה לוועדת הכספית. אבל לוטר שזה היה בלתי-חוקי - זאת אינני מקבל.

י. פורדר: מני מבקש את היו"ר להעיר את תשומת לבם של מנשי המסמלה לכך.

היו"ר י. גורי: בעצם אין חילוקי דעות בין ד"ר ארנון וח"כ פורדר. ד"ר ארנון נתן את התשובה היחידה שיכול היה לתת מבחינה משפטית-פורמאלית - שלא היתה כאן הפרת חוק. אבל צדק ח"כ פורדר במסרו וכבוד קבעו את הרזרבה הסיווגית לא התכוונו שהרזרבה הזאת יוקצבו סכומים להקמת מחלקות חדשות, ובדרך שהכוונה היתה - לספק את הארזים הגלה ממילואים מיוחדים וגם בוועדת הכספית נאמר הדבר. אני מעביר לתשומת לבו של אר המוצר את חילופי הדברים בענין זה.

א. הרצפלד: באופן פורמלי ח"כ פורדר אינו צודק.

ד"ר ארנון: אני רוצה קודם כל לענות למה סכומים מסויימים איננו מופיע בהצעת המסמלה - וזה סיליון הלירות שהיה פעם מדובר בצריך להוסיף בקשר עם האינזון היסודי, בקשר עם תשלום מסכורת למורים. כפי שחברי הוועדה בודאי זוכרים היה בענין זה ויכוח בין משרד האינזון ומשרד המוצר: מה צריך להיות בדיוק הסכום, כי בתשלום מסכורת למורים יש תמיד הקושי, שבדיון של התקציב עוד אין יודעים בדיוק את מספר המורים של השנה הנוכחית, ובדאי לא יודעים כמה מורים צריכים להיות בשנת הלימודים אשר תתחיל בספטמבר של השנה התקציבית הבאה - כעבור שבעה חודשים.

בענין זה אמר המוצר, שיכול להיות כי יצטרכו להוסיף לסעיף זה סכום נוסף של סיליון ל"י; ואמרת מתמול ליו"ר ועדת הכספית כי מתברר שלא יהיה צורך בסיליון הזה לטענה זו. במסגרת של הסעיף שהיה מדובר בקשר עם סיליון הלירות - והכוונה היתה רק לאינזון היסודי, במסגרת של אינזון חובה - אין צורך בסכום זה.

היו"ר י. גורי: אני גם כן התכוונתי לענין זה, פרט לדבר אחד מדובר עליו בקונטרסט זה: ענין ההזנה של בתיה"ס.

ד"ר ארנון: גם ענין זה נכנס את פתרונו במסגרת זו. יש עוד ויכוח על סכום קטן, והמוצר אחדאי, אם זה לא יהיה - לתת את הכסף שהרזרבה הכללית; אבל מבחינה חשבונאית שלא יהיה צורך בזה

בקשר עם הישיבות, אין הצעה של המסמלה להוסיף 100 מלף ל"י לישיבות. זה כל מה שאני יכול לענות בענין זה. אינני זוכר מדובר על תוספת 100 מלף ל"י לישיבות מהמילואים המיוחדים.

בנוגע לתקציב הנוסף, חשבנו שיש שני סעיפים מדורגים כנראה תשובות מהמנשים שמסמלים בהם ויודעים פרטים יותר מאנשי המוצר. זה בקשר עם מינהל ההסברה ובקשר עם משרד הסעד. אשר למשרד הבריאות, יש בעצם רק שלשה סעיפים ואני חושב שאפשר לתת תשובה על כך. אם רוצים בכל זאת לסמוע את מינהל המשרד, אפשר להזמין אותו. במשרד הבריאות יש תוספת של סיליון ל"י לקופת חולים; יש תוספת 275 מלף ל"י להדסה והוסכם שהשנה הזו לא יקבלו יותר תמיכה. מלבד זאת היתה הצעת המסמלה להוסיף 100 מיליון או ערכן, לחולי-נפש.

אשר להקצבה למשרד האינזון: 950 מלף ל"י הם בקשר לתקציב המוניברסיטה והטכניון מאפריל 1954 עד אפריל 1955, כדי להגיע לאיזון תקציבית. התנאי של המסמלה היא, שהיא תוכנה לתקציב את הכסף רק אם שני המוסדות האלה יבואו עם תקציבים מאוזנים. כאשר עשו כן והביאו תקציב מאוזן, לפי דעת אנשי התקציבים, ההקצבה מוסדרת. אם רוצים חברי הוועדה בפרטים נוספים, אפשר להזמין את נציגי המוניברסיטה והטכניון להופיע.

א.פ.

במשרד המסחר והתעסיה יש סכומים בקשר
למרכז התיירות, כי באו למסקבה שרצוי לעשות פרסומים יותר גדולים בחוץ-
לארץ כדי לעודד את התיירות. במשרד הכספים התוספת היא בקשר עם בתי-מספט
לשכירות, לאחר שנתקבל החוק החדש. במשרד הטעו יש תוספת כללית, וצריך
להיכנס לפרטים. במשרד הפנימי יש תוספת לרשויות מקומיות, בקשר עם המענק
הכללי; וגם רוצים לדעת על חלוקת הסכומים אשר להזמין את המנהל הכללי
של המשרד.

א. ס. ג. גניחובסקי:

אני מבקש שיבוא שר האוצר וגם הוא יגיד אם
אינו זוכר ללא דובר על ישיבות. אני רואה
במשרד המסחר והתעסיה כתוב סכום "שיפורים ושינויים במקומות היסטוריים".

למה הכוונה?

ד"ר ארנון:

יש ועדה שנתפת של משרד המסחר והתעסיה
משרד הדתות ומשרד העבודה בקשר עם שיפורים
ושינויים במקומות היסטוריים, וחלק מהתקציב מופיע בתקציבי כל אחד מהמשרדים
האלה.

א. ס. ג. גניחובסקי:

לא נשמע עוד שבמקומות היסטוריים יטפל
משרד המסחר והתעסיה. נוסף לכך כתוב שזה
"פרט חדש". אני רואה סעיף 333: "קרן לעידוד היצירה הספרותית". זה
צריך להיות או במשרד החינוך או במשרד הדתות. יש במשרד החינוך קרן לעידוד
היצירה הספרותית. מדוע צריכים שני משרדים לטפל בזה? או מפעל הנחלת
הלשון, באיזה משרד הוא צריך להיות?

ד"ר ארנון:

בכל הסעיפים כתוב "הקצבה". זאת מוסרת
הממשלה אינו מטפל בזה אלא הוא נותן הקצבה
למשרד המטפל.

א. ס. ג. גניחובסקי:

יש "פעולות בקרב הסטודנטים"; מי צריך
לעשות זאת אם לא משרד החינוך? יש הצעות
תיאטרוניות". אני כחייב מאוד את מפעל ההסברה, אבל אי-אפשר שכל שר יהיה לו
סגנון מיוחד משלו בדברים שמשרדים אחרים עוסקים בזה.

י. פורדר:

אני מציע בנוגע למינהל ההסברה, ככיוון שזה
מחלקה חדשה - שנשמע פעם את השר או המנהל.
אנחנו עומדים בפני תקציב חדש ובקשר אליו אני מציע לקיים דיון קצת יותר
סקיף בעניין זה. הייתי מבקש לקבל את התקציב המאוזן של האוניברסיטה
ושל הטכניון, כי בתקציב של הטרובנות ישנה אותה דרישה וצריך להיות תיאום.

היו"ר י. גורני:

ברשימת העניינים שגבר לקראת הדיון בתקציב
כלול גם נושא זה: בירור מיוחד על ענין
התיירות.

א. הרצפלד:

לא לשונו שאלתי מה גורל הדיון שהיה לפני
שבוע ימים בענין משרד הבריאות. איך אפשר
מצד אחד להביא לוועדת הכספים הצעה לותר על 138 אלף ל"י ואחר כך לבנות
ולבקש 68 אלף ל"י לאי-ספוז-חוץ - וכל זה תוך שבוע ימים? זה לא רציני.

היו"ר י. גורני:

אתה יכול לשתוח בקורת הקשה ביותר על כך
שבשנת התקציב 1953/54 פתאום מצאו אפשרות
לקטץ 138 אלף ל"י מסעיף אחד ולהעביר למטרה אחרת, אבל אינך יכול לסעון
שזה נעשה בנסימה אחת. במקרה הדברים בטעת הדיון בוועדה.

א. הרצפלד:

אני לא מטלח לעולו על הדוקומנט הקודם
שהוגש לוועדה. אני מקבל שאין זה קטור האחד
לשני, אבל המקרים הזאת מלמדת משהו. זה ציחף של שני דברים, אמנם
במרחקים גדולים מאוד, אבל פה הם הופיעו בנסימה אחת. אני כבר אז הייתי
בדעה שהדבר הזה הוא איום, אם כי הכינותי שאין להם תשובה לתקציב תל-
הסומה. אני למשל חושב, שאילו באו להוסיף באופן ישיר לתל-הסומה, הייתי

א.פ.

מקבל זאת בשתי ידיה. אבל מאתה לוקח מסעיף כזה, שזו עקל לסטים והיום אתה עולה אותה פלגכה ומביא לי את הסכומים האלה ולא סכומים יותר גדולים - כמות שאינך יכול להוסיף לי יותר מ-4 מיליון ל"י - לדידי זו תמיתה איומה.

ח. אריאלי:

משרד הבריאות התכוון להקים בתי-חולים לחולי-נפש ומפני שלא נמצאה הקרקע או הדירה ולא היתה אפשרות לעשות זאת, הסכום ממילא בחסך.

אני רוצה לקבל פרטים בקשר עם סינהל ההסברה. יש פה הקצבה ללשכת העתונות אשר כלולה במלנו בתקציב הרגיל. זה אמנם שייך למשרד ראש הממשלה ומאשר בתקציב; מה אנחנו צריכים להוסיף עוד הקצבה לאחר שהכנסת מישרה - מינוי מבין. אותו ענין בנוגע לשרות הלידור. אין זה שרות לידור של חברה פרטית. מדוע צריך לתת הקצבה מיוחדת כשיש תקציב רגיל לשרות הלידור?

במשרד ראש הממשלה יש סעיף גדול של נציגות הכוננון, וזהו יש סעיף על "קורסים". האם זה לא מספיק? מינוי מציע להעביר זאת למשרד אחר, אלא אני טוען בגד הכפילות הזאת. אותו דבר בנוגע לסטיבריוניב לסגל הפיקודי של המטרה, פעולות בקרב הסטודנטים ומפעל הנחלת הלשון (הקצבה). יש לנו תקציב למפעל הנחלת הלשון, שאושר בכנסת. האם כל משרד יתחיל לתת הקצבות לשם? מצאנו שהסכום שיטנו בתקציב הרגיל, מספיק למטרה, ובגו טנהל הסברה ונותן הקצבה נו ספת.

אחר כך ישנה רזרבה של 28 מלף ל"י. מינוי מבין מה מקומה של רזרבה בפילואים. בתקציב הבט אני מתאר לי שתהיה רזרבה לכל משרד, אבל פה לקחו כספים מפילואים ותקציבים זאת לדברים ההכרחיים; כנראה שאין אילפוט צורך בסכום כולה, ומה שאין צורך - אין להקציב.

היו"ר י. גורני:

אשר לשאלות המופנות למנהל ההסברה ולמשרד הטעד, ד"ר מרנון אשר שהוא חושב כי מוטב להזמין את בתי-כוח המשרדים האלה, האם ילינו. אנחנו נעביר את כל השאלות המופנות לסינהל ההסברה לשר המתיים. על משרד הטעד לא נשאלו כל שאלות, וכנראה אין צורך להזמין.

ח. רובין:

אולי אפשר לדעת כמה עובדים מועסקים על-ידי סינהל ההסברה, כולל העובדים הזמניים?

היו"ר י. גורני:

כיון שד"ר מרנון אינו יכול לתת לנו מספרים מדויקים בישיבה זו, כמה הוצע עד כה מהתקציב הזה - אני מציע שנפנה שאלה זו לחשב הכללי.

ד"ר מרנון:

אני יכול לברר זאת עד לישיבה הבאה.

י. נדר:

כיון שהמבום בין סעיף זה והרזרבה הכללית קצת נפגמו והממשלה הקציבה בתחילה 500 מלף לירות אלה מארזרבה הכללית, אני מציע שנקבל מספרים גם בנוגע למצב הרזרבה הכללית.

היו"ר י. גורני:

ברור שבזמין את סינהל ההסברה. הטמלה היא גם יש שאלות המופנות ישירות למשרדים אחרים ואם יש דרישה להזמין בתי-כוח של משרדים נוספים.